ARALIK 1962

Sahibi :
Türkiye Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası adına
HÂLİS ÖZCAN
Neşriyatı Fiilen İdare Eden Mes'ul Müdür:
KEMAL S. OKUR
Teknik Sekreter:
FİRUZ TAYMAZ
Teknik Sekreter Yardımcısı:
KÂMİL ÇAKIR

CAM-IŞ

Her ay yayınlanır meslekî, İlmî, edebî gazete

22 Temmuz 1962 Çarşamba

Sayı - Yeni Seri No. 3 | idarehanesi: Cam-İş Sendikası — Paşabahçe | Fiatı 15 Kuruş

Büyük SÜNNET DÜĞÜNÜMÜZ

Cumartesi Akşamı Yapılacak Muhteşem Düğün için Çocukların Kaydı Sona Erdi

Sendikacılar çocuk başına yalnız 15 T.L. verecekler

Türkiye Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası bu yıl da Sultaniye Çayırında bir sünnet düğünü düzenlemiştir. Her yıl yapılan sünnet düğünlerinin gördüğü rağbeti unutmayan yönetim kurulu bu yıl daha çok ilgi çekici bir program yapmış ve hazırlıklara girişmiştir.

Sünnet düğünü ile ilgili olarak sendikanın üyelere yaptığı bildiri aşağıdadır:

Her sene olduğu gibi bu sene de 25/Ağustos/962 Cumartesi günü saat 20.30 dan sabaha kadar tarihî Sultaniye Çayırında Sendikamız tarafından sünnet düğünü yapılacaktır.

1 — Sünnet çocuklarının kayıtları 1/8/962 tarihinden itibaren başlamış olup 22/Ağustos/962 tarihine kadar Sendikamız binasında devam edilecektir.

2 — Üyelerimizden kayıt ücreti olarak çocuk başına 15 lira alınacaktır.

3 — Üye olmayan çocuk velilerinden çocuk başına 25 lira alınacaktır.

4 — Çocuk velilerine ücretsiz olarak 2 iki adet dâvetiye verilecektir.

5 — Biletler numarasız olup her yer dört liradır.

6 — 23/Ağustos/962 Perşembe günü saat 17.30 da Sendika binasında yatak numaraları çekilecektir. Çocuk velilerinin tamime göre hareket etmelerini ehemmiyetle rica ederiz.

Saygılarımızla...

Sünnet Düğünü Tertip Komitesi

NOT :
Fazla malûmat almak isteyenin temsilcilerine müracaatı rica olunur.

Her Yıl Yapılan ikramiye Tevziinden 48 Arkadaşımız kıdem ikramiyesi aldılar

Genel Müdürümüz Kocatopçu ilgi çeken bir konuşma yaptı, Fabrika müdürümüz de kıdemli işçiliği teşvik ederek faydasını anlattı

Paşabahçe şişe ve cam fabrikasında çalışanların kıdemli olmalarını teşvik maksadı ile 1959 da ihdas edilen kıdemli personeli teşvik ikramiyesi için bu yıl da parlak bir tören düzenlenmiştir. 28 Temmuz Cumartesi günü akşamı Fabrika Yazlık Bahçesinde düzenlenen aile toplantısında bu yıl 48 personele kıdemlerine göre ikramiyeleri verilmiş ve Paşabahçe şişe cam işçileri güzel bir gece geçirme fırsatı bulmuşlardır.

Geceyi Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları Genel Müdürü sayın Şahap Kocatopçu açmış ve toplantının sosyal hayatımızdaki gelişmeler karşısındaki yerini belirterek bir müessese içinde çalışarak emeklerini ve hizmetlerini o müesseseye bağlayanların teşvik göreceklerini anlatmış ve ihdas edilen ikramiyenin faydalarının elbette görüldüğünü de belirtmiştir.

Kocatopçunun ilgi ve takdirle karşılanan konuşmasından sonra kıdemli personelin ikramiyeleri verilmiş ayrıca hediyeleri de tevzi edilmiştir.

Fabrika Müdürü sayın Bahri Ersöz bu konuda gazetemize şu

(Devamı 3. cü sayfada)

Sigorta hekimlerinin sebeb olduğu bir ölüm

Hasan Okuyana çalışır raporu veren sıhhî kurul mensuplarına rağmen çalışamayan işçi imkânsızlıklar içinde hayata gözlerini yumdu

Paşabahçe Cam Fabrikası işçilerinden Hasan Okuyan geçirdiği bir trafik kazasından sonra tedavisi yapılamıyarak hakkın rahmetine kavuşmuştur. Olay Paşabahçe çevresinde teessür uyandırmıştır. Yapılan incelemeler hastanın iyileşmeden «Çalışır» kaydı ile işyerine gönderildiğini, fakat sonradan fenalaşan işçinin kurtarılamıyarak vefat ettiğini göstermiştir.

Bu üzücü ve düşündürücü olay hakkında Dursun Okuyan bize şu bilgiyi vermiş ve görüşlerini belirtmiştir. İbretle okunduğu takdirde yapılacak bazı işler olduğu her halde İşçi Sigortaları Kurumunca anlaşılacaktır.

Dursun Okuyanın anlattıkları şunlardır:

«Hepimizi çok yakından ilgilendiren, bu gün benim başıma, yarın herhangi birimizin başına gelmesi muhtemel bulunan çok acı bir hâdiseyi sizlere açıklamayı kaçınılmaz bir vazife telâkki etmekteyim.

18 yıldanberi Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikasında çalışan ve tabiatile kuruluş tarihindenberi İşçi Sigortalarına prim ödeyen Hasan Okuyan bir trafik kazası neticesinde kafa tası baştanbaşa ve parçalı olarak çatlamıştır. Nümune hastanesinde bir aylık yatak tedavisini müteakıp İşçi Sigortaları gezici hekiminin müracaatı üzerine «Sigorta hastanelerinde tedavisi yapılacaktır» kaydiyle hastaneden çıkarılıyor, Nümune hastanesindeki müdavi hekimler hastanın üç ay sonra tekrar muayenesinin yapılarak kat'î raporun ancak o zaman verilebileceğini bildiriyorlar. Hasta hastaneden çıktıktan bir ay sonra fenalaşıyor ve tedavi edilmek üzere Paşabahçe Dispanserine müracaat. ediyor. Aşağıda isim

(Devamı 3. cü sayfada)

Hüseyin Oflu izahat Verdi

İşçi Sigortaları Kurumu Genel kuruluna her dönem katılan Cam-İş Temsilcisi Hüseyin Oflu son genel kurula da katılmıştır. Genel kurul çalışmalarında işçiler yararına alınması gerekli tedbirleri ve değiştirilmesi istenen mevzuatı öteki sendikacılarla birlikte savunan Hüseyin Oflu varılan sonuçları İstanbula döndükten sonra Paşabahçe şişe cam işçilerine izah etmiş ve arkadaşlarını aydınlatmıştır.

Cam-İş Sendikası, işçilerin büyük bir dâvası hâlinde olan sigortanın işleyiş ve sağlık tesislerindeki gidiş hakkında daima uyanık olacak, hiç bir işçinin haksızlığa maruz kalmaması için didinecek, Kurumun daha yararlı bir hâle gelmesinde kendisine düşen denetlemeyi yapacaktır.

işte Kurumun o Hazin Raporu

Hakkın rahmetine kavuşan Hasan Okuyan'ın çalışabileceğini bildiren Sıhhî Kurul raporunda şöyle denilmektedir:

Geçen günlerin istirahatten sayılmasına 18/6/962 günü çalıştırılmasına Sıhhî Kurulumuzca oy birliği ile karar verildi.

Asabiye Müt.	**Ortopodi Müt.**	**Hariciye Müt.**
Şahabettin Gökçay	**Cemal Ergun**	**Halim Dinç**
Nisaiye Müt.	**Dahiliye Müt.**	**Göz Mütehassısı**
İzinli	**Osman Özoran**	**Neriman Karakaş**
Cilt Müt.	**K.B.B. Müt.**	**Bevliye Müt.**
Necap Önsoy	**Abdullah Tüzün**	**Turhan İlkay**

Sendika Başkanı Ali Akın istifa etti

istifaya Ali Çap'ın verdiği bir takrirde sorulanlara verilen cevaplar sebeb oldu

Sendikamızın Başkanlığını deruhte eden Ali Akın arkadaşımız istifa etmiştir. Bu cümleden olarak aşağıdaki hususları üyelerimize açıklamayı faydalı gördük:

Üye Arkadaşlarımız: Sendika Yönetim Kurulunun 26/7/962 tarihli oturumunda kurul arkadaşlarımızdan bir tanesinin getirmiş olduğu istifaya sebep olan takriri aşağıda zikredeceğimiz gibi bu hususun etraflıca izahına lüzum hissettik. 14 üncü Genel Kurulda geçmiş idare heyetinin hesap tetkikini gelecek idare heyetine bıraktınız malûmunuzdur. Bu vazife nedense geçen aya kadar benimsenmemiş kurula getirilen şifahî ve yazılı takrirler neticesi 3 kişilik bir komisyona vazife verilmiş, ilk tetkikte Başkan Ali Akının 27 aydır aidat ödemediği ve ayrıca 536 liralık giyim eşyası alıp bu parayı ve dolayısiyle hesabını tüccara tamamen ödenmiş olmasına rağmen kendi zimmetindeki hesabını Sendikaya ödemediği ve aşağıda zikredilen takrirde sebeplerinin sorulduğu zaman kendisi durumun bu şekilde olduğunu ikrar etmiş ve istifa etmiştir. Sayın üyelerimize arz olunur.

(Devamı 3. cü sayfada)

Çalışma bakanı Bülent Ecevit Sendikamızda

Çalışma Bakanı Bülent Ecevit, 20 Temmuz 1962 günü Cam-İş Sendikası yöneticilerinin dâveti üzerine Sendika merkezine gelmiş ve yöneticilelre tanışarak sosyal konularda bilgi vermiş, görüşlerini anlatmıştır.

Bülent Ecevit, çalışma hayatının önemli bir boşluğunu gideren grev ve toplu sözleşme kanun tasarısının Başbakanlığa verildiğini söylemiş, sendikaların bu tasarı kanunlaştığı takdirde çok şeyler kazanacağını izah etmiştir.

Fabrikayı da gezen Bakan işyerinden memnun ayrılmıştır.

Ereğlide işçilerin Mitingi İşverenleri Düşündürüyor

inşaatı yürüten firmanın takib ettiği politikanın çıkmazlığı Mitingde anlatıldı

(Yazısı 2. de)

Çalışma Bakanı Ecevit, bakanlığının sosyal politikasını işverenlere etraflıca açıkladı

Rotary Kulübünde Demokrasinin iş hayatına girmesini de savunan Ecevit, grev ve toplu sözleşmeye güveniyor

Çalışma Bakanı Bülent Ecevit'in 24. Temmuz. 1962 günü İstanbul'da Rotary Kulüp'te yaptığı konuşma:

Türkiye demokrasi yolunda artık geri dönülemiyecek bir noktaya varmıştır. Türkiye'de demokrasinin yürüyüp yürüyemiyeceği belki hâlâ tartışılabilir. Ama Türkiyede demokratik rejimden başka bir rejimin yürüyemiyeceği, türlü vesilelerle, açıkça ortaya çıkmış, kesinleşmiş, tartışılamaz hâle gelmiştir.

Demokrasi yalnız «siyasî olursa» yaşamaz

Buna rağmen, Türkiye'de demokrasiyi yürütmek bakımından güçlüklerle karşılaşıldığı hattâ iki yıl önce demokrasiyi yerleştirme çabalarının çıkmaza saplandığı, bir gerçektir. Bunun sebebini, Ulusumuzun yetersizliğinde, demokrasi alanındaki tecrübesizliğinde aramak doğru değildir. Bunun asıl sebebi, Türkiyede demokrasinin, siyaset alanına inhisar etmiş olmasındadır. Demokrasi, sâdece seçme ve seçilme hürriyeti ve Devlet idaresi için seçilenleri denetleme hürriyeti şeklinde anlaşılır ve uygulanırsa, ister istemez, sâdece siyaset alanında ve sâdece politikacılar arasında oynanan, topluma yararsız, hattâ zamanla zararlı, bir oyun haline gelebilir. Memleketin hızla çözüm bekleyen meselelerinden gitgide uzak düşen soyut bir faaliyet şeklini alabilir. Nitekim Türkiyede böyle olmuştur. Bu yüzden, siyasal faaliyet, yakın zamana kadar, Türk Toplumunda, kısır çekişmelerden öteye gidememiştir.

Gerçek demokrasi, toplum hayatının mümkün olduğu kadar çok kesimine uygulanan, o arada bilhassa çalışma hayatına da uygulanan demokrasidir. Ancak bu duruma geldiği vakit, demokrasi kökleşmiş ve yıkılamıyacak kadar güçlenmiş olur. O zaman siyaset alanında demokrasi kolay kolay aksıyamıyacağı, çıkmaza saplanamıyacağı gibi, aksasa, çıkmaza saplansa bile toplumun başka kesimlerinde demokrasi bir süre için olsun yaşamağa devam edebilir. Ve siyaset alanında da demokrasiyi düştüğü çıkmazdan tehlikeli müdahalelere ihtiyaç kalmaksızın, kurtarabilir.

Onun için, demokrasiyi bir an önce çalışma hayatına da uygulamak, yalnız çalışma hayatına demokratik bir düzen vermek bakımından değil, Türk Demokrasisini sürekli bir güvenliğe kavuşturmak bakımından da gereklidir.

Çalışma hayatına demokrasi «toplu sözleşme» yoluyla uygulanır.

Demokrasiyi çalışma hayatına uygulamanın yolu da toplu sözleşme düzenine geçmektir. Esas olan toplu sözleşme hakkıdır. Grev ve lokavt hakları, ancak bunun müeyyideleridir. İşçi ile işvereni, ortaklaşa meselelerinin çözümünde geniş ölçüde başbaşa bırakacak, Devlet vasiliğini ortadan kaldırıp Devleti sadece bir hakem rolüne getirecek bu düzen işçilerin ve işverenlerin demokratik bir anlayış içinde biribirlerine saygı ve sevgi gösterdikleri; aralarındaki menfaat ve çatışmalarına, genel memleket menfaati açısından bakarak, karşılıklı menfaatlerini barışçı yoldan uzlaştırabildikleri ölçüde, toplu sözleşme düzeni, başarıya ulaşmış, işçilerle işverenlerin olduğu kadar, Ulusun da yararına işlemiş olacaktır.

Yeni Anayasamızın da gerekli kıldığı «Toplu sözleşme, grev ve lokavt Kanunu» tasarısı, son şeklini almış ve Mayıs başlarında Bakanlar Kurulu gündemine girmiştir. O sıralardaki siyasal buhran ve bunun sonucu olarak Hükûmetin çekilmesi, tasarının Büyük Millet Meclisine sunulmasını geciktirmiştir. Şimdi, yeni Hükûmetin Meclise sunacağı ilk Kanunlardan biri olacaktır.

Çalışma hayatımıza demokrasiyi getirecek bu kanunun hazırlanışında da demokratik bir yol tutulmuş, işçilerle işverenlerin, önce, Ocak ayında toplanan Çalışma Meclisinde, sonra, ön tasarı kendilerine gönderilmek suretiyle, görüşleri alınmıştır.

Yeni İş ve Sosyal Sigortalar Kanunları

Günün isterlerini karşılayamaz duruma gelmiş olan, hele toplu sözleşme düzenine geçilince büsbütün yetersiz kalacak olan İş Kanununun ve Sosyal Sigortalar Kanunlarının yeniden hazırlanmasında da aynı demokratik yol tutulmuştur. Bakanlığımızca hazırlıkları tamamlanmış olan Yeni İş Kanunu tasarısı ile tek bir metin haline getirilen Sosyal Sigortalar Kanunu Tasarısı, kesin şeklini alıp Bakanlar Kuruluna sunulmadan önce, 31 Temmuz günü Ankara'da başlıyacak bir toplantıda işçi ve işveren temsilcileri ile görüşülecektir.

Toplu Sözleşme ve Sosyal Adalet

Toplu sözleşme, grev ve lokavt hakkı, demokrasiyi çalışma hayatına uygulamak ve demokratik rejimi daha sağlam temellere kavuşturmak için gerekli olduğu kadar, sosyal adaleti gerçekleştirmenin de en güvenilir yoludur. Bu yoldan gerçekleşecek sosyal adalet, işçilerle işverenlerin karşılıklı ve gönüllü rızalarına dayanarak gelişmiş olacaktır.

Toplu sözleşme düzeni özel teşebbüs için de teminattır

Toplu sözleşme, grev ve lokavt düzeni, demokrasinin, sosyal adaletin ve işçi haklarının sağlam bir teminatı olduğu kadar özel teşebbüs hürriyetinin de teminatıdır.

Özel teşebbüs hürriyetinin de teminatı olduğuna en belirli delil, özel teşebbüse yer vermeyen rejimlerde bu düzene de yer verilmeyişidir. Bu düzen, toplu sözleşme, grev ve lokavt düzeni, ancak özel teşebbüse yer verilen rejimlerde yaşayabilir.

Onun için, Türkiye'de toplu sözleşme, grev ve lokavt düzeninin yerleşmesinden en büyük kaygıya kapılanlar komünistlerdir. Bir ülkede bir defa bu düzene geçildikten sonra, artık o ülke ile komünizm arasında bir köprü kurulamıyacağını çok iyi bilmektedirler.

O yüzdendir ki, propaganda yayınlarında, kendi ülkelerinde sözünü bile ettirmedikleri bu düzenin, Türkiye için güya savunculuğunu yaparken, halkımızı, bilhassa teşebbüs erbabını bu düzenden ürkütücü bir dil kullanmaya bilhassa itina göstermektedirler.

Hükûmetin kalkınma ve sosyal adalet anlayışı

Hükûmetimiz, son radyo konuşmasında Başbakanın da özlü bir dille belirttiği gibi, plânlı iktisadî kalkınma faaliyetini sosyal adalet zemini üzerinde yürütmeğe kararlıdır.

Başbakan İsmet İnönü, konuşmasında bunu şöyle belirtmiştir:

«Evvelâ kalkınalım, memleket zengin olsun, sonra sosyal adalet tedbirlerini düşünürüz: Bunu kabul etmiyoruz. Evvelâ sosyal adaleti kısa zamanda tatbik edip bitirelim, sonra kalkınmamızı düşünürüz. Bunu da kabul etmiyoruz. On beş sene içinde kalkınacağız. Bir taraftan memleketin zenginliği artarken aynı zamanda sosyal adalet için esaslı adımlar atmış olacağız.»

Başbakanın belirttiği bu görüş, kalkınma plânımızın da dayandığı temel ilkelerden biridir.

paşabahçe sigorta Hastanesi Açıldı

Açış töreninde işçilere söz verilmedi, mühendisin ölümü bile hatırlanmadı

Uzun yıllardanberi Paşabahçelilerin ısrarla istedikleri İşçi Hastahanesi nihayet inşa edilmiş, malzemesi ve tıbbî gereçleri sağlanmış, hastahane işletmeye açılmıştır. Bu münasebetle 20 Nisan 1962 günü Paşabahçe Sigorta Hastahanesinde parlak bir açılış töreni düzenlenmiştir.

Törende Çalışma Bakanı Bülent Ecevit, İşçi Sigortaları Kurumu Genel Müdürü Şükrü Soykan, Müdürler Kurulu üyeleri ve kalabalık bir işçi topluluğu hazır bulunmuştur.

İlgililer çeşitli konuşmalar yapmışlardır. Ancak hazırlanan konuşma düzeninde hiç bir işçi temsilcisine, hattâ Türk-İş Birinci Bölge Temsilciliğine söz hakkı tanınmamış olması, adında «İşçi» bulunan kurulun işçiye verdiği önemin azlığını güzel belirtmiştir. Bu arada Hastahanenin inşasında büyük emeği bulunan mühendisin vazife başında şehit olması bile hatırlanmamış, Kurum töreni bir olup bittiye getirmiştir.

Bundan böyle işçilerle ilgili her törende sendika temsilcilerine söz verilmesinin unutulmayacağını umarız.

Şehid mühendise Tanrıdan rahmet, kederli ailesine başsağlığı dileriz.

Ereğlide yapılan büyük işçi Mitingi

Yapı-İş Federasyonu tarafından tertip edilen işçi mitingi Ereğli'de olgun bir hava içinde yapılmıştır. Binlerce işçinin katıldığı mitingde konuşan sendika başkanları, hükûmetin işçi dâvaları ile ilgilenmediğini, eski zihniyetin değişmediğini bildirmişlerdir. Mitingde herhangi bir hâdise veya karışıklık olmamıştır.

Ereğli Demir - Çelik tesisleri inşaatını üzerine alan Amerikan şirketinin işçilere reva gördüğü haksız muameleyi protesto etmek ve bu vesile ile Türk işçisinin dert ve dileklerini dile getirmek maksadiyle tertip edilen miting saat 11 de başlamıştır. Yapı-İş Federasyonu Türkiyede faaliyette bulunan 210 işçi sendikası ve birliğini dâvet etmiş sendika temsil edilebilmiştir.

Saat 11 e yaklaşırken, işçiler yavaş yavaş Ereğli'nin en büyük meydanında toplanmıya başlamışlardır. Bu sırada, Ereğli tesislerini inşa eden Amerikan Morrison Şirketinin Müdürü Mr. Fisherin şirket darecileri tarafından görevinden alınacağı haberi yayılmıştır. İşçi haklarına saygı göstermediği için, işçilerin protestolarına maruz kalan Mr. Fisherin geri alınacağı haberi mitinge iştirak edenler arasında memnuniyet uyandırmıştır.

Sendika liderleri işçilere hitap etmeğe hazırlandıkları zaman, miting meydanının binlerce işçi tarafından doldurulduğu görülmüştür. Ellerindeki dövizler ve bayraklarla mitinge katılan işçiler sendika başkanlarını sükûnet içinde dinlemişlerdir.

Polisler ve jandarmalar miting meydanına yakın sokak ve caddelerde emniyet tertibatı almışlar, fakat herhangi bir müdahalede bulunmamışlardır.

Yapı-İş Federasyonu, Mitinge onbeş bin kadar işçinin katılacağını tahmin ederken imkânsızlıklar yüzünden bu kadar işçinin gelemediği görülmüştür. Miting devam ederken bazı işçilerin kendilerine izin verildiği halde Ereğli Demir - Çelik tesisleri inşaatında çalışarak mitinge iştirak etmemeleri sendika başkanları arasında üzüntü uyandırmıştır.

Binlerce işçinin şiddetli alkışları arasında ilk konuşmayı Yapı-İş Federasyonu Başkanı Tâhir Öztürk yapmıştır. Öztürk konuşmasında özetle şunları söylemiştir:

«Omuzlarımıza yüklenen ıstırap kervanının ayağına çelme takan kişilerle açtığımız savaşa devam ediyoruz. Ulusumuza ve onun işçisine aşağılık, uşaklık ve başkasının eğleneceği kişiler gözü ile bakanlarla olan savaşımızı yok edici şekilde devam ettiriyoruz.

Bütün Türk ulusuna şunu ilân ediyorum ki, İkinci Cumhuriyet Anayasasının koyduğu esas kaideler ve sosyal hukuk devleti nizamına ve onun içinde mündemiç haklara karşı olanlarla asîl ulusumuzun ilik ve kemiğini soranlar ve bu hareketlerine devam etmekte olanlarla katî ve son mücadelemizi yapacağız. Uslanmazlarsa kendilerini bu aziz ve mukaddes vatan toprakları üzerinde yaşatmıyacağız.

İşçiyi bir it yerine koyup onu uşak gibi iki gün çalıştırıp üçüncü gün kapı dışarı edenler ve buna âlet olanlar şunu iyi bilmelidirler ki, bu yoldaki kötü hareketler için yarından tezi yok kırıcı ve ezici savaşa başlıyoruz.»

Yapı İş Federasyonu Başkanı, işçinin mevcut şartlar içinde bir nefis mücadelesi yapmakta olduğunu söylemiş, Türk işçisinin sermaye düşmanı olmadığını bildirmiş, açılan mücadelenin istismarcılara karşı olduğunu ifade etmiştir.

Bundan sonra konuşan Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreteri Halil Tunç işçilere hitaben, «Sana yaşama hakkı tanımayan ve senin hayat ocağın olan sendikalarını parçalamak ve yıkmak istiyen istismarcıları ikaz etmek ve uyarmak için bir araya geldik» demiştir.

Halil Tunç da, Türk işçisinin sermaye düşmanı olmadığını ifade ederek, «Meşru yollardan kazanan, işçinin emeğinin hakkını vatan çıkarını herşeyden önde tutan özel sektör ve işverenleri bütün mevcudiyetimizle destekliyeceğiz» demiş, Türkiyede sosyal adaletin gerçekleşmesi için mücadele edileceğini bildirmiştir.

Petrol-İş Sendikası Başkanı Ziya Hepbir, Türk işçisini istismar edenleri tenkid etmiş, istismarcılara karşı yapılacak mücadelenin mutlaka kazanılacağını söylemiştir. Miting saat 14.00 de olgun bir şekilde sona ermiştir.

ARADA BİR

On Beş Yıllık Emektar

1947 yılında senin doğduğunu gayet iyi bilirim, seni yaşatmak için o günlerin ağır şartları ve havası içinde seni bağrına basan bizler ve büyüklerimiz en yüksek mercilerde söz sahibi, emsallerinin arasında en ileri hamleler yapan varlık olduğuna şâhit olduk.

Bir ara hastalandın, teşhisine (poletik rahatsızlık) dediler. Poletika mikropları bünyene girmiş bunlar seni bir hayli hırpalamıştı amma bu sefer zayıflığından istifade hemşehrilik hastalığı gelip ciğerlerine oturdu. İşte bu hastalık senin büsbütün kanını emdi, kanın canın çekilmiş, kendi yağınla kavrulacak haldeyken Paşabahçeye, ilk doğduğun mâlikânene çekilmiş orada kendini toparlamak isterken bile seni rahat bırakmadılar. Kanın çoktur diyerek ensene sülük yapıştırdılar. Bu uzun sürmedi. Emecek kan bulamayan sülükler teker teker düştüler. Şimdi seni emip de doyamıyanlar dışından emektar, içlerinden ölüme mahkûm diyorlar. Hayır... sen yaşayacaksın, sen onların söylediği gibi son nefesinde değilsin. Samimî olanlar senin bağrından kopup gitmez. Sana onbeşinci yılında minnet ve şükran...

FİRUZ TAYMAZ

DİKKAT DİKKAT

A — Çayırova ve Avrupa pencere camlarının muhtelif evsaf ve eb'atta arnavu ve masa camlarile her çeşit ayna,

B — Kısmı Nalburiye ve fantâzi Tablo - Resim çerçeveileri en uygun fiatla ancak

(BİLLÛR CAM TİCARETHANESİ'NDE)

Bulabilirsiniz.

Dükkânımıza uğramanız menfaatiniz icabıdır.

(F İ A T L A R)

Cinsi	Evsafı	Eb'adı	Fiatı
Cam	2 mm.	m^2	20.00
Cam	3 »	»	34.00
Arnavu	4 »	»	34—36.00

D U R S U N S O Y L U

BİLLÛR Cam Ticarethanesi ve Nalburiye

Fevzi Paşa Cad. No. 29/A

BEYKOZ

TÜRKİYE YAPI-İŞ FEDERASYONUNUN TERTİPLEDİĞİ MİTİNG

31/7/962 tarihinde Türkiye Yapı-İş Federasyonunun teşkilâtımıza göndermiş olduğu yazıyla Karadeniz Ereğlisinde 12/Ağustos/962 Pazar günü tertiplemiş oldukları Mitingi haber almış bulunuyoruz. Dâvalarımızın samimî sahipleri olan bizler Miting yerinde mümkün olduğu kadar kendi teşkilâtımız ve bütün Türk İşçisinin sesini duyurmaya azim ve kararlıyız. Türkiye Yapı-İş Konfederasyonuna her hususta yardımcı olacağımızı bildirir, yeni hamlelerinde başarılar dileriz.

Dizgi ve Baskı:
CEYLAN MATBAASI
İstanbul

Türk-iş 10 Yaşında

31 Temmuz 1952 yılında işçi toplumunun bir ses ve bir nefes olarak ancak yaşayacağına inanan ileri sendikacılarımız çeşitli güçlükleri yenmiş ve Türk İş Konfederasyonunu kurmuşlardır.

Sendikacılığımız tarihinin ileri adımlarından biri olan bu büyük teşebbüs bu gün on yaşını idrâk etmiş bulunmaktadır. Bu günkü Anayasamızın ışığı altında Atatürk ilkelerine sâdık ve demokratik anlayış içersinde çok ağır vazifeler düşen Türk-İş yöneticilerinin başarılı olduklarına inanıyoruz.

Geçen on yıllık devrede birçok merhaleler aşılmış en büyük başarı Türk işçisinin Vatan sathında bir varlık ve bu varlığın da bir bütün olduğunu duyurmuş ve ispat etmiş olmasıdır.

Hür Dünya İşçi Teşkilâtları yönünü Türk İşçisine çevirmiş ve aramızdan kıymetli sendikacı arkadaşlarımızı Almanyaya dâvet etmiş, diğer Hür Dünya Teşkilâtları bazı kontenjanlar vererek Türk Sendikacılarını misafir etmiş ve orada Sendikacılık eğitimi yapmalarını sağlamıştır.

Evet arkadaşlar, kuvvetin birlikten doğduğu kaçınılmaz bir hakikattir. Bu hakikatler muvacehesinde birbirimize inanmak ve güvenmek mecburiyetindeyiz. Bu bütünlük devam ettiği müddetçe sesimiz ve varlığımızı kimse inkâr edemiyecek, bilhassa her kerameti sermayede görenler bunun böyle olmadığını, emeğin başta geldiğini ve emek sahibine hakkı olanları vermesini öğrenecek, bundan kaçınsa bile kütle onlardan bu bâriz hakkını almasını bilecektir. Daha nice on yıllar geçirmesi temennisiyle Türk-İş Yöneticilerine başarılar dileriz.

FİRUZ TAYMAZ

SİGORTA HEKİMLERİNİN SEBEP OLDUĞU ÖLÜM

(Baş tarafı 1. ci sayfada)

kendisinin «çalışmasında mahzur yoktur» kaydiyle iş başı etmesi lâzım geldiğini ve Çalışır diye rapor veriyorlar. Haliyle çalışmaya dermanı olmayan hasta tekrar viziteye çıkmak suretile fabrika doktoru Bay Abdullah'a müracaat ediyor. O da Hariciyeye havale ediyor. Hariciye de kendi branşı haricinde olduğunu bildirerek Asabiyeye havale ediyor. Asabiyeci Doktor izinli bulunduğundan hemen Hastaneye müracaatı sağlanmıyor ve aradan geçen dört gün zarfında hasta hiç bir tedavi ve ihtimama tâbi tutulmadan dört gün sonra güç bir halde Nişantaşı İşçi Sigortaları Hastanesine havale ediliyor. İki gün sonra komaya girerek üç gün sonra da vefat ediyor. Hasta Nişantaşı hastanesine gittiği gün Dr. Kemal ve Asabiye Servisi Şefi Sayın Dr. Necati Öztan diğer hekim arkadaşlarını da yanlarına çağırarak bu hastaya nasıl işbaşı verildiğini hayret ve teessürle müşahede ettiler.

Hastanın hâli ve elinde bulunan filmler ile hiç bir ilim ve ihtisasa lüzum kalmadan hasta olduğu apaçık müşahede edilen bu hastaya «Çalışır» diye rapor veren bu kimselere ne demeli?

Bu şahısların insan sağlığı ve mukadderatı ile alâkalı yerlerde ve bilhassa her gün yüzlerce hasta işçinin tedavisini temin edecek İşçi Sigortaları Hastanelerinde vazifelerinin devamına imkân verildiği müddetçe Allah korusun, herhangi birimizin neticesi böyle olmıyacağını kim temin edebilir? Bu acı hâdisenin yakın şâhidi olanlar ve bilhassa duruma ilmen muttali olanlar Sayın Dr. Kemal ve Dr. Necati Öztan durumun vahametine müdriktirler.»

Yeni iş Kanunu Tadil Tasarısındaki Yenilik

Daha geniş işçiyi kapsayan tasarıda kıdem hakkı yeni bir esasa bağlanıyor

Ankara, — Bütün iş hayatını nunu Tasarısı» son şeklini alması için işçilerle işveren den itibaren işçilerle işveren temsilcileri tarafından müştereken son bir defa daha gözden geçirilecek, bunu takiben tasarı Meclise sevkolunacaktır.

Tasarı, iş hayatını tanzim maksadiyle 98 esas madde ihtiva etmektedir. Bunu, konulan esaslara aykırı hareket eden işverenlere tatbik olunacak cezalara ait diğer maddeler takip etmektedir.

Tasarıya göre, bir iş akdine dayanarak herhangi bir işde ücret karşılığı çalışanların hepsi, işçi statüsü içine alınmaktadır.

Ancak bu genel kaideden kadro karşılığı maaş alan ve Emekli Sandığına tâbi memur, hizmetli ve diğerleri hariç tutulmuşlardır. Ayrıca, deniz ve hava taşıma işçileriyle tarım işlerinde ve aynı çatı altında birlikte yaşayan bir ailenin fertleri arasında yapılan işler de, kanunun şümûlü dışında bırakılmışlardır.

Tasarı, belirli süresi bir yıl veya daha fazla olan iş akidlerinin yazı ile sözleşmeye bağlanmasını şart koşmaktadır. Bir iş yeri kuran veya devir alanların işverenin çalışma konusunu değiştirenlerin, on gün zarfında Bölge Çalışma Müdürlüğüne bilgi vermeleri de mecburî tutulmaktadır.

Kadın işçiler doğum tarihinden altı hafta önce ve doğumdan altı hafta osnraya kadar hiç bir şekilde çalıştırılamıyacaklardır.

İşverenler, kanunî görevlerini yerine getirerek de olsa, toplu halde veya toplu sayılabilecek şekilde kısa aralıklarla işçileri işten çıkarmak isterlerse, bir ay evvel bunu gerektiren sebepleri Çalışma Bakanlığına bildirmeye mecbur olacaklardır. Bu sebeplerin giderilmesi halinde de daha evvelce işten çıkarılanların tekrar alınmaları şart koşulmuştur.

İşçi ücretlerinden ayda 240 liraya kadar olanı haczedilmeyecektir. İşveren her ödemede işçiye ücret hesabını gösterir imzalı bir belge verecektir. İşçi ücretlerinden ceza olarak yapılacak kesintiler, bir ayda üç günlükten fazla olmıyacak ve kesilen bu paralar Çalışma Bakanlığı hesabına Bankalardan birinde toplanacaktır. Ceza paraları, Bakanlıkça işçiler yararına kullanılacaktır.

16 yaşını geçmemiş çocukların ne şekilde olursa olsun 8 saatten fazla çalıştırılmaları yasak edilmiştir. İlk okula giden çocukların çalışma saatlerinin okul saatlerine engel olmıyacak şekilde tanzimi de mecburî tutulmuştur.

Sanayie ait işyerlerinde 18 yaşını doldurmamış erkek çocuklarla her yaştaki kız ve kadınların gece çalıştırılmaları da önlenmiştir.

Çalışma Bakanlığının lüzum gördüğü işyerlerinde iş güvenliği için birer «İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulu» teşkil edilecektir.

İş ve İşçi Bulma Kurumunun aracılığı ile işe girecek işçiler için çalışacakları yere gitmelerinde, devlet taşıma araçlarında yüzde elli tenzilât tatbik edilecektir.

İşyerini on gün zarfında bildirmiyen işveren, tasarıya göre beş bin liradan az olmamak üzere ağır para cezasiyle cezalandırılacak, bu suçun tekerrürü halinde bunun iki misli para ve beş gün hapis cezası tatbik olunacaktır.

Diğer mecburiyetlere riayet etmeyenlere de 500 liradan az olmamak üzere para cezası verilecektir. Bunun tekerrürü iki misli para ve beş gün hapis cezasının tatbikını gerektirecektir.

BİR FABRİKADAN BEŞ ŞİKÂYET VAR

Topçulardaki Rapidus Gazocağı fabrikası işçilerinin bir çok şikâyetleri olduğu anlaşılmıştır. Maden-İş Sendikasının müfettişlerine akseden şikâyetler beş maddede toplanmaktadır. Verilen bilgiye göre:

Rapidus Gazocağı fabrikasında viziteye çıkan işçilere istirahat verilmemişse fabrika işçilerin pazar gündeliğini ödememektedir. Yıkanma ve soyunma yerleri ayrılmamıştır, işçiler elbiselerini koyacak yer bulamamaktadır. İş elbiseleri de vermeyen fabrikanın kanuna aykırı hareket ettiği anlaşılmıştır. Asıl en önemlisi işyerinde asgarî ücret uygulanmamaktadır. İşçilerin dört beş aydanberi düşük ücret alması üzerine Maden İş, fabrika sahibini mahkemeye vermeyi kararlaştırmış ve hukuk bürosuna işçi müracaatlarını aksettirmeye başlamıştır. Beşinci eksik ve şikâyet de şudur: Işyerinde 65 işçi çalıştığı halde yemekhanede 40 işçinin yiyebileceği yemek masası bulunmaktadır. Bu yüzden işçiler geç yemek yemede ve dinlenememektedir. Maden-İş durumu Bölge Çalışma Müdürlüğüne bildirmiştir.

SENDİKA BAŞKANI ALİ AKIN

(Baş tarafı 1. ci sayfada)

ve imzaları bulunan sözüm yabana hey'et herhangi bir muayeneye dahi lüzum hissetmeden

Verilen takririn metnidir:

Yönetim Kurulu Başkanlığına: 22/7/962

1 — 961 senesinde Asım Uzdan alınan giyim eşyasından o gün Sendikanın Başkan Vekilliğini ve kongreyi müteakıp Muhasipliğini yapan Ali Akın üye sıfatiyle almış olduğu giyim eşyasının bedelini sendikaya ödememiştir. Ödemişse ödeme fişlerinin İdaıe Heyetine gösterilmesi,

2 — Sendikamızın Profesyonel Kadrosunda uzun zamandanberi çalışan Ali Akın üyelerimiz gibi Sendikaya aidatını ödüyor mu? Ödemişse aidat makbuzlarının ve giriş fişlerinin İdare Heyetine gösterilmesine,

3 — 8/Nisan/1962 tarihinden bu yana nizamnameye göre her ayın ilk haftasında sendikanın gelir gider bilânçosunun getirilmesi lâzım iken bu güne kadar getirilmemiştir. Haftaya yapılacak toplantıya muhasip tarafından bilânçonun bundan böyle her ay muntazaman getirilmesini rica ederim.

İdare Heyeti Âzası
Ali Çap

iSPiRTO Fb.da Atatürk'ün Büstü Törenle Açıldı

Tekel Genel Müdürlüğüne bağlı Paşabahçe İspirto Fabrikası bahçesine Büyük Atamızın bir büstünün konmasına karar verilmiş ve karar işçiler işçiler çevresinde büyük memnunluk uyandırmıştır. Paşabahçe Şişe, Cam Fabrikasının sahil bahçesinde çok daha önce konan Atatürk büstü işçileri nasıl sevindirmiş ve aziz Atalarının büstüne çelenk koymak suretiyle büyük kurtarıcı Atatürk'e olan bağlılıklarını zaman zaman maddî delillerle göstermek imkânını da bulmuşlarsa Tekele bağlı ispirto fabrikasında çalışan işçi kardeşlerimiz de fabrikalarında Atatürk'ün büstünün bulunmasından o kadar memnunluk duymuşlardır.

1 Ağustos günü yapılan törende İstiklâl Marşı söylenmiş, Atatürk'ün hâtırası önünde saygı ile durulduktan sonra fabrika müdürü, onu takiben işçi başmümessili ve bir bayan işçi söz alarak Atatürk'ün Türk ulusuna yaptığı büyük hizmetleri belirtmiş, hâtıralarını dile getirmiş, ulusumuzun duyduğu minnet ve bağlılığı örneklerle anlatmıştır.

Tekel Genel Müdürü büste sarılan şanlı Türk bayrağını kaldırarak Atanın büstü açılmış, hazırlanan ve gönderilen çelenkler konarak törene son verilmiştir.

İşçiler, herkesten çok Atatürke ve onun ilkelerine bağlıdır. Bu işçilerin uygarlık yolunda ilerlemelerinin temel şartıdır.

TEŞEKKÜR

Türkiye Şişe ve Cam Fabrikası Paşabahçe işçilerinden Atelye Servisinde tornacı olarak çalışan Yaşar Türkekulun uzun zamandanberi müptelâ olduğu böbrek hastalığından dolayı çekmiş olduğu ıstırap İşçi Sigortalarının Paşabahçe Hastahanesinin açılması dolayısiyle kıymetli Bevliye Mütehassısı Uroloğ Operatör **Turhan İlkay** tarafından teşhis edilmiş ve derhal ameliyatı cihetine gidilmiştir genç ve kıymetli doktorumuzun yüksek bilgilerini bir defa daha ortaya koymaya vesile olan bu büyük ve başarılı ameliyatından dolayı Cam-İş işçilerinin minnet ve şükranlarını bildiririz, bu cümleden olarak başta Hastahane Baş Hekimi Hikmet Aydemir Baş Hekim Muavini Halim Dinç, İdare Âmiri Necdet Özbay, Baş Hemşire Serap Tuncay, Ameliyathane Hamşiresi Faika Kambay, Servis Hemşiresi Pekin, Müstahdem Mustafa, Süleyman, Ziya Sağır ve diğer hizmeti geçmiş olan bütün hastahane personelinin yeni faaliyete geçmiş olmalarına rağmen başarılı olmalarından dolayı teşekkürlerimizi bildirir, vazifelerinde devamlı başarılar dileriz.

T. Cam İş Sendikası
İdare H.

PENCERE

KALKINMA NE DEMEK?

Çok büyük bir kusurumuz var: Okumuyoruz. Şüphesiz her şey okumakla halledilmez. Ama, bazı temel kavramlarda bile fikirlerimiz o kadar dağınık ve o kadar gülünç ki, hiç olmazsa yazmak durumunda bulunanlarımız biraz okusalar, bu ana noktalarda fikirler toparlanabilecektir.

Meselâ en sık kullandığımız kelimelerden kalkınma hakkındaki düşüncelerimize bakalım. Sık sık lâfını ederiz:

— İkinci Dünya Savaşından sonra Almanya kalkınmış, İtalya kalkınmış, İngiltere de kalkınmış... Ama biz kalkınamamışız.

Hiç düşünmeden kabul ediverdiğimiz bir şeydir bu... Bu iddianın safsatasına kapılan çok kimse bulunduğundan Türkiyenin kalkınmasındaki mâna ve maksat da arada kaybolup gidiveriyor. İki - üç ticaret anlaşması, beş - on ithalât ve ihracat avantası, dört - beş gecekondu fabrika, özel sektöre bol sulu teşvik primleri, kalkınmanın işaretleri gibi görünüyor. Gelsin arkasından bir yeni Yemliha uykusu...

Halbuki halk kalkınmanın ne olduğunu ve ne olmadığını bilmeli ve ayağını ona göre denk almalı. Ancak bu şekilde halkla beraber halk için kalkınma yoluna girilebilir... Ve demokratik düzende kalkınma hedefleri gerçekleştirilebilir.

Ne demek kalkınma?

Çeşitli tarifleri var. En kısa ve kesin olarak kabul edilmişi şöyle:

— Türkiyenin kalkınması demek «Türkiyenin muasır medeniyet seviyesine ulaşması» demek.

Ve hemen bir ikinci soru:

Peki, bu muasır medeniyet seviyesi, yerinde duran bir şey midir ki biz ona kolayca ulaşıvereceğiz?

Bugün muasır medeniyet seviyesini temsil eden milletler armut toplamıyorlar ya! Onlar da vargüçleriyle medeniyet yarışında çalışıyorlar, birbirlerini geçmeğe uğraşıyorlar.

Şu halde biz onlara yetişmek için onlardan daha hızlı koşmak zorundayız. Eğer bunu göze alamazsak ömrü billâh az gelişmiş ülke olmak sıfatından kurtulamıyacağız. Ama bu sıfatı mütevekkilâne benimsemek istiyorsak, o zaman:

— Aheste çek küsekleri mehtap uyanmasın...

★

Bu madalyanın bir yanı... gelelim öteki yanına:

Bazı ağızlarda bir sakız var:

— Bakınız... diyorlar, Almanya İkinci Dünya Savaşından sonra nasıl kalkındı? İngiltere nasıl kalkındı? Fransa nasıl kalkındı?

Kusura bakmasınlar ama, bunlar safça lâkırdılardır. Almanya, Fransa, İngiltere gibi memleketler İkinci Dünya Savaşından yüzlerce yıl önce bile yeryüzünün en ileri, en kalkınmış, en medenJ ülkeleri idiler. Bunların yüzlerce yıl içinde geçirdikleri çeşitli savaşlar hiçbir zaman bu vasıflarını bozamamıştır. Bilâkis... Bir savaş olur, bu ülkeler beş, altı, bilemediniz on yıl sonra eski hallerini aşıverirler. Bunlar asırlardan beri dünya politikasını ve dünya pazarlarını idare eden medenî ülkelerdir. Bizim gibi «az gelişmiş bir ülke» değildirler.

Bir misâl verelim :

Arjantinde millî gelir bundan birkaç yıl önce 460 dolâr civarında idi. İngilterede ise millî gelirin Onsekizinci Yüzyılda bu rakama yakın olduğu tahmin ediliyor. Türkiyenin bugünkü millî gelirinin Arjantinin yarısı kadar olduğu düşünülürse, durumun fecaati anlaşılır. Demek ki biz millî gelirimizi iki misline çıkarabilirsek İngilterenin Onsekizinci Yüzyıldaki seviyesine ulaşmış olacağız.

Bütün bunlar karşımızda ne çetin bir dâva bulunduğunu gösteriyor. Bu dâvayı daha ele alırken bir de yanlış açılara saptık mı sonunu hesap edin. Türkiye için millî kalkınmanın ne demek olduğu halkoyuna iyice anlatılmalıdır. Bizim için kalkınma, İngiltereden, Fransadan bambaşka bir mâna ifade eder.

Ama biz bunu anlatacağımız yerde halka boyuna morfin takdim ediyoruz.

Bir hayal âlemi ki:

— Aheste çek kürekleri mehtap uyanmasın...

Halkın uyanıp, kalkınmaya katılmadığı memlekette kalkınma mı olur?...

İLHAN SELÇUK
(Cumhuriyet'ten)

48 Arkadaş

(Baş tarafı 1. ci sayfada)

bilgiyi vermiştir:

«Müessese kıdemliliği teşvik için 1959 dan bu yana her yıl 10, 20 ve 25 yıllık işçi ve memurlara ikramiye vermektedir. Bu yıl 10 yıllık hizmetlerini dolduran 27 arkadaşımıza, 20 yıllık kıdem kazanan 15 arkadaşımıza ve 25 yıl gibi çeyrek asırlık bir hizmeti bu müesseseye vakfeden 6 arkadaşımıza ikramiye verilmiştir. On yılı dolduranlara yarım maaş, 20 yılı dolduranlara bir maaş, 25 yılı dolduranlara iki maaş tutarında para ikramiyesi verdik. Ayrıca 25 yıllık olanlara bir de kıymetli vazo armağan ettik.»

Şimdiye kadar kaç kişiye kıdem teşvik ikramiyesi verildiği hakkında da sayın Bahri Ersöz şu rakamları vermiştir:

«İkramiye sistemine 1959 da başlanmıştır. O yıl fabrikamızda 10 yılı dolduran 488 arkadaş vardı. 20 yılı dolduran da 61. 25 yıllık hizmeti olanlar da ancak iki kişiydi. Fakat ertesi yıl çalışmalarını bu müesseseye vakfeden 25 yıllık işçi ve hizmetliler 21 i bulmuştu. Buna karşılık 20 yıllık olanlar da 18 e düşmüş, 10 yılı dolduranların 93 kişi olduğu görülmüştü. Bu rakam 1961 de şu seviyeleri muhafaza etti:

10 yıllık hizmetleri olanlar 22, yirmi yılı dolduranlar 24, çeyrek asırlık emeği geçenler de 11. Bu yılkilerin daha önce söyledim. Bu rakamların incelenmesi de gösterir ki fabrikamız gerek ücret, gerek çalışma sistemindeki insanîlik ve gerekse sosyal yardım ve anlayışı ile çalışanlara umut verecek, güven verecek ve bu müesseseye bağlanmadan hâz verecek bir durumdadır. Bizler büyük bir ailenin fertleri gibiyiz. Herbirimizin sadece işi ayrıdır. Hep birlikte ailemizi daha zengin, daha verimli ve daha şerefli yapmada yarışırız. Bundan hepimiz derece derece kazanırız. Arkadaşlarımın hepsini bu anlayış içinde görmekten büyük memnunluk duymaktayım.»

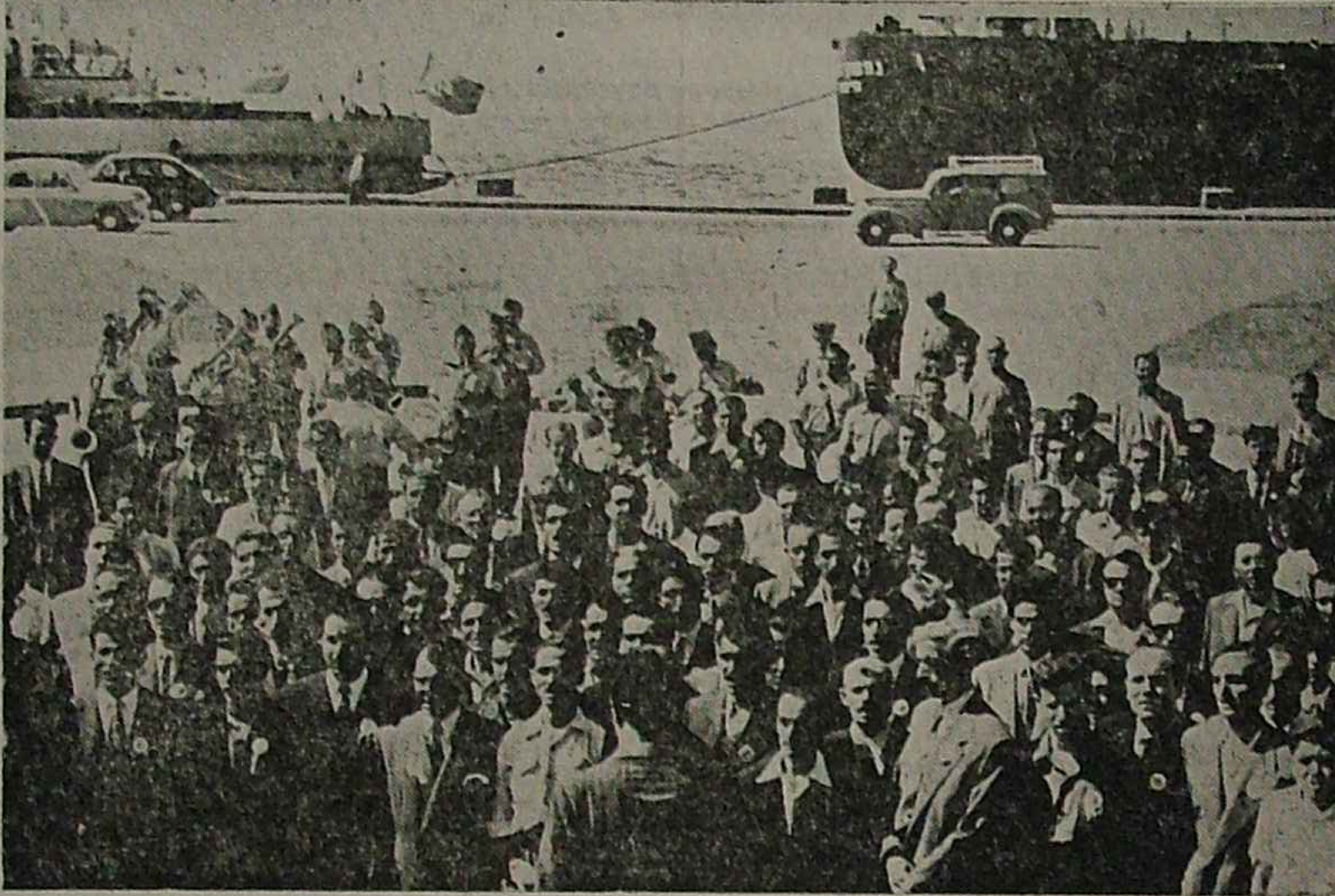

TÜRK-İŞ'TEN HÂTIRALAR

* * *

Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu ilk İcra Komitesinde Genel Sekreterlik görevini yapan ve hâlen Türk-İş Birinci Bölge Temsilcilerinden bulunan Şaban Yıldız, üyesi bulunduğumuz Konfederasyonun kuruluşunda büyük yararlıklar göstermiştir. Yandaki resimde Şaban Yıldız Atatürk'ün Anıt Kabrine çelenk koyduktan sonra defteri mahsusu imza ederken görülmektedir.

* * *

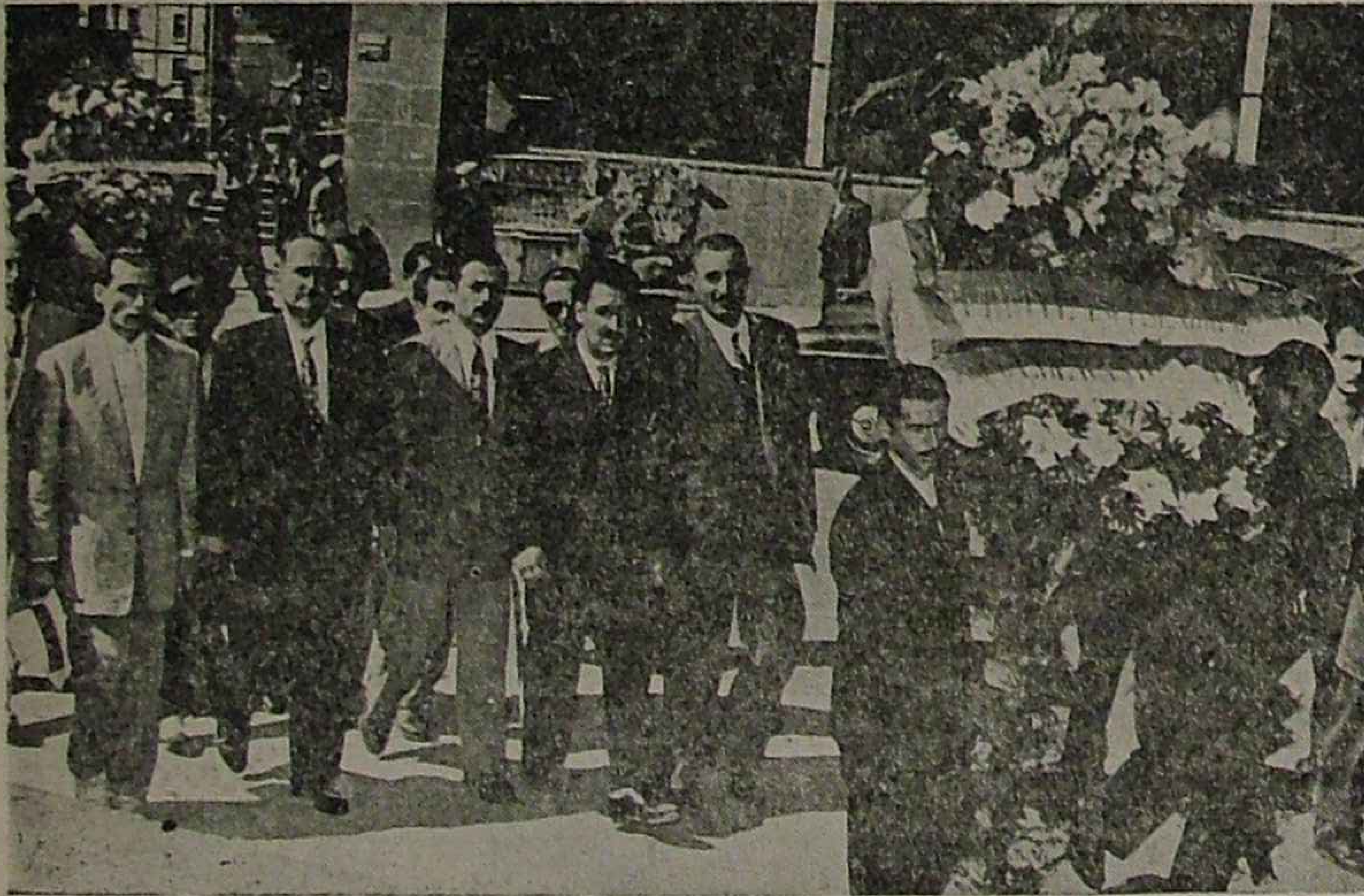

TARİHÎ GÜN

* * *

Türk-İş'in ilk genel kurulu 6 Eylûl 1952 de İzmirde yapılmıştı. O gün sanayiciler İzmir Fuarında işçilerin el emeği ve göz nûru ile meydana getirilen eserlerin övüncü içinde iken Türk işçileri de Atatürkün anıtına muhteşem bir çelenk koymuşlardı. Yandaki resimde Atanın heykeli önünde İstiklâl Marşımızı söyleyen onbinlerin temsilcilerinden bir grup görülmektedir.

* * *

İLK İCRA HEYETİ

* * *

Konfederasyonun ilk İcra Heyeti Komitesi şöyle teşekkül etmişti: Başkan Ömer Akçakanat, Muhasip Adil Boğakaptan, Genel Sekreter Şaban Yıldız.

İlk İcra Komitesi Ankaradaki sendikacılarla birlikte ve fikir işçilerinin de katılması ile büyük bir topluluk halinde zafer anıtına çelenk koymuşlardı. İşte o mânalı törene katılanlardan bir grup ve Türk-İş'in muhteşem çelengi yan görülmektedir.

* * *

TARİHÎ MİTİNG...

Türk-İş Konferederasyonu kuruluşunun en verimli hareketlerinden birisini 31 Aralık 1961 de Saraçhanebaşında miting düzenliyerek yaptı. Onbinlerce işçi hep bir ülke etrafında kenetlenmiş vaziyette alanı doldurmuş ve Sosyal Adalet ilkesini haykırmıştı. O günkü vakur mitingi gören kem gözler artık kolay kolay aldatma ve oyalama cambazlıklarını yürütemiyeceklerini anlamışlardı. Bugün artık bir sendikacılar nesli yetişmiş ve İşçi Sendikaları Konfederasyonu çalışma hayatına kök salmıştır. Yandaki resimde mitingten bir sahne görülmektedir...

osman şenol bize bir tekzip gönderdi

(Aynen Yayınlıyoruz)

Beykoz Cumhuriyet Savcılığından aldığımız tekzibdir.

Çayırova'da iki sendikaya üye olduğu iddia edilen 'darecinin Türkiye Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası Başkanının 1/7/962 tarihli Camiş gazetesinde yayınlanan yazısına açık cevabı.

Çayırovada kurulmuş bir sendika var iken, aynı mahalde bir de Şube ihdasına lûzum gördüğünü pek çabuk unutarak beni davayı parçalayıcı tabiriyle itham etmeye kalkışan Ali Akın bu gün hakkımda açmaya tevessül ettiği yayın kampanyasının yüzde yüz geri tepeceği muhakkak bir sapından dolma silah olduğunu bu hakikaten şayanı taktir zekâsıyla nasıl tahmin edemedi, buna şaşmamak elde değildir.

Burada hakkımdaki ithamlara teker teker cevab verirken mümkün olduğu kadar aynı sırayı takip etmeye çalışarak evvelâ iki sendikaya üye olma tâbirinden başlayalım.

1 — Ben 1950 yılından beri Türkiye Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikasının üyesi idim, üyesi idim diyiyorum çünkü 3 Haziran 962 tarihli istifam ile bu üyeliğim son bulmuştur. Bu gün 3/6/962 tarihinde Gebzede kurduğum Cam Sanayii işçileri sendikası üyesi ve başkanı bulunmaktayım. Yani Ali Akın beyin iddia buyurdukları gibi iki sendikaya birden hiç bir zaman üye olmadım bu her an ispatı mümkün bir hakikattır.

Yazıda «Hem ana sendika hemde yeni kurulan sendikada aynı zamanda üyeliğimi yürütmek isteyen Osman Şenol bu defa Çayırova Cam İşçileri sendikasının kongresine katılmış ve ana sendikanın bu kongreden haberi olmaması için gerekli tedbiri almıştır,» deniyor.

Evvela yukarıdada izah ettiğim gibi her iki sendikada üyeliğimi aynı zamanda yürütmek tabiri hakikata tevafuk etmemektedir.

Badema Çayırova cam işçileri kongresi gazetelerdeki ilanlarından da anlaşılacağı üzere benim davetimle toplanmıştır yoksa yazınızda kasdedilmek istendiği gibi başka sebeblerle toplanmış bir kongreye katılmış olmaklığım hiç bir zaman varit değildir, badehu kongreden merkez sendikanın haberi olmaması için gerekli ne gibi tedbir almışım acaba? beyin kulağına pamukmu tıkadım, yoksa kendilerini tecrit edip bütün dünya ile irtibatlarınımı kesmişim. Ne büyük kuvvet ve kudrete sahipmişimde haberim yokmuş. Ali bey bir genel kurul kongresinin hele böyle yakın ve ilgili bir muhitten gizlenebilmesi için bir çare tasavvur buyurabiliyorlar ise lütfen banada öğretsinler pek merak ettim doğrusu.

2) Kongrede yapılan seçimde gerekli taktikle başkanlığa gelmeyi sağladığımı iddia ediyorsunuz Ali bey. Meşhur kelâmdır KİŞİYİ NASIL BİLİRSİN KENDİM GİBİ, demiş her halde zatıalileriniz her zaman böyle taktik ile işbaşına geliyorsunuz ki «gerekli taktik» tabirini kullanmışsınız. Benim bildiğim seçimde ise her üyenin bir reyi vardır. Bu sebeple düşünmeden ortaya attığınız bu iddianızı ispat ve hesabını vermeniz için gerekli kanuni yollarabaş vurmaya hem kendi şahsi ve hem de içinde bulunduğum cemiyetin şeref ve haysiyetini korumak bakımından mecbur olduğumu teesüfle hatırlatırım. Birde benim başkan seçildikten dört gün sonra istifa ettiğimi söylüyorsunuz rica ederim bu derece uydurma olurmu? ben başkan seçildiğimden on bir gün sonra 14/Haziran 1962 tarih (4) sayılı oturumda sırf kendi arzumla kuruldan itimat reyi istedim ve yeniden tam 'timat aldım bu husus rey pusulaları ve karar defterindeki kayıtlarla sabittir.

3) Yazınızda Merkez olarak bana yazı yazıp hesap istediğinizi ve 23 hazirana kadar merkeze defterleri, evrakları teslim etmem gerektiğini bildirdiğinizi iddia ediyorsunuz hangi yazıyla hangi zimmetle bildirilmiştir bu, yoksa blöfle iş yürüteceğinizi sanıyorsanız aldanıyorsunuz Ali bey.

O gün bir iki saat daha bekliyerek saat (6) dan sonra bizimle görüşebilirdiniz hiç değilse aldığınız defter ve evrakları tesbit eder ve mühürlerde öyle alırdınız. Vay nice senelerin sendikacısı ve koskoca bir teşkilâtın başkanı Ali bey bunu dahi akıl edemediniz değilmi.

O derece şaşırmışsınız ki benden 23 Haziranda defterleri getirmekliğimi isteyen yazı yazdığınızı iddia ederken 9) haziranda defter ve hesapları alıp gittiğinizi ya unutuyor ve ya kendi durumunuzu kurtarmak için her halde bazı kimseleri kandırmaya çalışıyorsunuz gibi geliyor bana. Son olarak umumî efkâra ve ilgili sendikaların bütün üye ve idarecilerine şunu bildiririm ki benim ne merkez sendikaya ne kendi sendikama ve nede allaha hesap vermekten korkum yoktur. Ancak ortada alınmış bir genel kurul kararı mevcuttur ve bunda Şube üyeleri topluca hesaplarını yeni sendika idare kuruluna verilmesi kararını almışlardır. Bu sebeble hesapları Ali Akın beyinde hazır bulunacakları 14/Temmuz 962 Cumartesi günü Cam Sanayi İşçileri sendikasının Gebze merkezinde yapılacak normal idare kurulu toplantısında vereceğim kendilerinden ricam 16/Haziran 962 günü yaptığı gibi söz veripte hesap almaya gelmemezlik etmesinler.

Saygılarımla
Çayırova Cam Sanayii İşçileri
Sendika Başkanı
Osman Şenol

Çubuklu Şube Yöneticileri Belli oldu

Türkiye Şişe ve Cam İşçileri Sendikası Çubuklu Şubesi Kongresi yapılmış ve yeni yöneticiler seçilmiştir. Neticede Başkanlığa Mehmet Abalı, Başkan Vekilliğine Hasan Ankara, Sekreterliğe Şevki Bilgin, Muhasipliğe Lûtfi Abalı, Veznedarlığa Bayram Aydın, üyeliklere de Sabri Kurt, Remzi Gökçe getirilmiştir.

Yedek üyeler şunlardır:
Kenan Günay, Cemil Yalman, Enver Musa.

Hepsine başarılar dileriz.

GOOD-YEAR FABRİKASI AMERİKAYA ŞİKÂYET EDİLDİ

Şehrimizde faaliyette bulunan Good-Year Lâstik Fabrikasında sendikacılara ve işçi haklarına karşı takip edilen tutumu Lâstik-İş Sendikasınca ele alınmış ve bazı teşebbüslere geçilmiştir. Ancak İşverenin tutumu değişmeyince Lâstik-İş durumu Amerika Lâstik Mantar Linoleum ve Plâstik İşçileri Birliği Başkanlığına şikâyet etmiştir. Bu teşekkülün Uluslararası Başkanı George Burdon'dan gelen yazıda: «Good-Year Lâstik Fabrikasındaki Türk işçilerinin ücretli yıllık izin konusunda idare ile sendika arasındaki anlaşmazlığın, adı geçen fabrikanın Ohio'daki Genel Müdür Muavinine bildirildiği» yazılmaktadır. Netice ilgi ile beklenmektedir.